

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanku a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovej, v právnej veci navrhovateľa: **A. s. r. o.**, A. Banská Štiavnica, zast. JUDr. D. K. advokátom, Advokátska kancelária, S. Ž. proti odporcom: I. **R. s. r. o.**, P. Trnava, zast. advokátkou JUDr. D. K. K. Trnava, II. **B. spol. s r. o.**, R. Bratislava, zastúpený JUDr. J. R. CSc, advokátom, Advokátska kancelária K. Bratislava, III. **M. s. r. o.**, S. Ivanka pri Dunaji, IV. **A. s. r. o.**, T. zast. JUDr. L. J. advokátkou, Advokátska kancelária, A. Košice, **o zdržanie sa nekalosúťažného konania**, na odvolanie odporcu v II. rade a navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. marca 2005 č. k. 20 Cbs 16/03-133, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. marca 2005 č. k. 20 Cbs 16/03 – 133 v napadnutej časti **m e n í** tak, že návrh **z a m i e t a** aj voči odporcovi v II. rade.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi v II. rade náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania v sume 546,71 EUR na účet jeho právnej zástupkyne do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd čiastočne vyhovel rozšírenému návrhu navrhovateľa doručenému súdu 21. 05. 2003, ktorým sa domáhal, aby súd uložil žalovaným zdržať sa nekalosúťažného konania predajom akumulátorových batérií so slovným označením H., ktoré nie sú výrobkami navrhovateľa v lehote 15 dní a zaviazať odporcov k náhrade trov konania. Návrh navrhovateľa proti odporcom I., III., a IV. rade zamietol. Uložil povinnosť odporcovi v II. rade zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 11 240,--Sk a uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcom v I. rade 9 632,--Sk a odporcovi v IV. rade 9 104,--Sk. Odporcovi v III. rade náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal ochrany označenia svojich výrobkov z dôvodu, že vyrába akumulátorové batérie od 20. 12. 1997 pod označením H., ktoré označenie bolo pre neho vytvorené na základe autorskej zmluvy. Pod týmto označením jeho výrobky získali ocenenie Zlatá medaila Slovak Gold a v čase ich uvedenia na trh sa iné výrobky pod týmto názvom na trhu nenachádzali. Žalovaní začali uvádzať na trh akumulátorové batérie s rovnakým označením nižšej kvality, čím sa dopúšťali nekalosúťažného konania a to klamlivého označovania tovaru a vyvolania nebezpečenstva zámeny, nakoľko uvádzajú zákazníkov do omylu, že kupujú výrobky patriace do výrobného programu žalobcu.

Rozhodnutie vo veci súd prvého stupňa odôvodnil tým, že odporcovia vzhľadom na predmet podnikateľskej činnosti, v rámci ktorého umiestňujú na trhu výrobky rovnakého druhu ako navrhovateľ, sú vo vzťahu k tomuto účastníkovi účastníkmi hospodárskej súťaže. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ je výrobca a predajca akumulátorových batérií s označením H. od roku 1997 a patrí mu z hľadiska použitia tohto označenia v hospodárskej súťaži právo prednosti proti odporcom, ktorí takto označené výrobky mohli na trh umiestniť najskôr od roku 2002. Ďalej z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že všetci odporcovia umiestňovali na slovenskom trhu batérie s označením H. pochádzajúce od výrobcu A. a.s., ktorý predaj takto označených výrobkov ukončil v roku 2003. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že odporcovia v I., III., a IV. rade takto s nimi naďalej obchodujú, prípadne dôvodnosť jeho obavy, že by s nimi obchodovali v budúcnosti, preto v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa vo vzťahu k týmto odporcom nebol splnený predpoklad ďalšieho porušovania práva navrhovateľa, ktorý je súčasne predpokladom uloženia povinnosti zdržať sa nekalosúťažného konania. Z tohto dôvodu návrh proti odporcom v I., III., a IV. rade zamietol. Vo vzťahu k odporcovi v II. rade navrhovateľ preukázal predaj akumulátorovej batérie dňa 02. 02. 2005, pričom odporca v II. rade nepreukázal, že išlo o dopredaj výrobku a že v skladových zásobách s takýmto tovarom už nedisponuje. Predaj výrobku s označením H. považoval súd prvého stupňa za nekalosúťažné

konanie v zmysle § 47 písm. b) Obchod. zák. ako vyvolanie nebezpečenstva zámieny použitím osobitného označenia výrobku, v danom prípade úplného, ani čiastočne nezmeneného označenia výrobku navrhovateľa. Zanedbateľné rozdiely v rozmeroch a farebnosť výrobku nie je možné považovať za príznačné pre niektorého z výrobcov a tie sú pre priemerného zákazníka prvkami s dostatočnou rozlišovacou schopnosťou. Funkčná a tvarová zhodnosť výrobku a použitie označenia H. ako dominantného slovného prvku umiestneného na výrobku v sortimente odporcu v II. rade je spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo zámieny s rovnako označenými výrobkami navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca v II. rade, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolateľa súd prvého stupňa nechal do úvahy nejestvovanie súťažného vzťahu s navrhovateľom a preto namietol nedostatok pasívnej legitímácie. Podľa tvrdenia navrhovateľa sa v zákazníckych kruhoch spája slovné spojenie H. s výrobkom, ktoré dostalo ocenenie Zlatá medaila SLOVAK GOLD 2001, v roku 2001 bolo udelené ocenenie navrhovateľovi za štartovaciu bezúdržbovú autobateriu H. a podľa stanov nadácie získava každý certifikovaný výrobok právo po dobu 18 mesiacov používať značku Slovak Gold, takéto ocenenie nezakladá oprávnenie navrhovateľa používať slovné spojenie H.. Zápis slovnej ochrannej známky H. do registra ochranných známok bol vykonaný 04. 03. 2005, do tohto dátumu nepodliehala ochrane podľa zákona o ochranných známkach v prospech navrhovateľa, až do júna 2003, ochranu používala spoločnosť A. a.s., Mladá Boleslav a navrhovateľ nepreukázal, že by toto slovné označenie bolo v zákazníckych kruhoch pre výrobky navrhovateľa príznačné. Naopak A. a. s., Mladá Boleslav mala od 23. 04. 2002 registrovanú medzinárodnú ochrannú známku H., ktorá bola v platnosti aj na území Slovenskej republiky do júna 2003. Odporca v I. rade, ako distribútor výrobkov A. a. s., Mladá Boleslav predložil odporcovi v II. rade certifikát z 28. 08. 2002, ktorým bola preukázaná zhoda výrobkov spoločnosti A. a. s., Mladá Boleslav s technickými požiadavkami s uvedením registrovaných obchodných značiek, o. i. H.. Z uvedeného vyplýva, že ani v odborných kruhoch nebolo označenie výrobkov navrhovateľa príznačné výlučne pre výrobky navrhovateľa. V konaní nebolo predmetom dokazovania tvrdenie navrhovateľa, že výrobky A. a. s., Mladá Boleslav nedosahujú kvalitu výrobkov navrhovateľa a navrhovateľ o tomto tvrdení nepredložil žiaden dôkaz. Súd prvého stupňa taktiež nezobral do úvahy, že výrobca A. a. s., Mladá Boleslav ukončil výrobu batérií 18. 12. 2003 a zhodné tvrdenia odporcov, že po tomto dátume žiadne výrobky od A. a. s. nenakupovali. Po preskúmaní rozsudku v rozsahu odvolania odvolací súd rozsudkom zo 17. mája 2006 č. k. 2 Obo 302/2005 – 166, rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti zmenil tak,

že návrh zamietol aj voči odporcovi v II. rade. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi v II. rade náhradu trov konania vo výške 13 862,--Sk, v časti týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania rozsudok potvrdil a odporcom v I. a IV. rade nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

V podstate ho odôvodnil tým, že poukázal na ustanovenie § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého nekalou súťažou je konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Nekalá súťaž sa zakazuje.

Podľa ust. § 47 písm. a/ Obchod. zák. vyvolanie nebezpečenstva zámieny je použitie obchodného mena alebo osobitného označenia podniku, ktoré používa už právom iný súťažiteľ.

Všeobecné vymedzenie nekalej súťaže v citovanom ustanovení § 44 ods. 1 Obchod. zák. obsahuje naplnenie podmienky konania v hospodárskej súťaži, konanie v rozpore s dobrými mravmi a spôsobilosť privodiť iným súťažiteľom ujmu alebo ju spôsobiť iným spotrebiteľom. Navrhovateľ je právnická osoba zaoberajúca sa podnikateľskou činnosťou v predmete činnosti, okrem inej výroba akumulátorových batérií, ktorú činnosť vykonáva za účelom dosahovania zisku. Odporca v II. rade je právnická osoba s podnikateľskou činnosťou v oblasti predaja spotrebných výrobkov, aj výrobkov, ktoré vyrába navrhovateľ, taktiež túto činnosť vykonáva za účelom dosahovania zisku, preto obidvaja účastníci sú súťažiteľmi v zmysle ust. § 41 Obchod. zák. a ich konanie je konanie v hospodárskej súťaži. Konanie odporcu v II. rade navrhovateľ označil za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď používa osobitné označenie H. na autobatériách, ktorých výrobcom nie je navrhovateľ a ktoré je zhodné s označením navrhovateľa, čím sa dopúšťa klamlivého označenia tovaru a na trhu vyvoláva klamlivú predstavu, že výrobky patria navrhovateľovi, čím vyvoláva nebezpečenstvo zámieny výrobkov. Na naplnenie obsahu citovaného ust. § 44 ods. 1 Obchod. zák. musia byť zároveň splnené stanovené podmienky a to konanie v hospodárskej súťaži, konanie v rozpore s dobrými mravmi súťaže a spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Ako je uvedené vyššie, podmienka hospodárskej súťaže účastníkov je v danom prípade splnená, keď obidvaja účastníci sú súťažiteľmi v hospodárskej činnosti funkčne navzájom substituovateľnej. Navrhovateľ používa označenie výrobkov – autobatérií H. od roku 1997, čo navrhovateľ dokladoval predložením zmluvy o vytvorení diela zo dňa 20. 11. 1997 a zápisom o odovzdaní autorského diela – slovného označenia H. pre autobatérie zo dňa 20. 12. 1997. Používaním svojho označenia výrobkov ako prvý užívateľ na trhu v spojení s autobatériami, navrhovateľ získal právo prednosti

používať toto slovné označenie. Výrobky so zhodným slovným označením výrobkov autobaterií ponúkal odporca v II. rade v sieti svojich predajní od roku 2001, ktoré výrobky pod týmto zhodným označením 1 dovážal odporca v IV. rade a distribuoval odporca v I. rade. Od roku 2002 (20. 06. 2002) je majiteľom ochrannej známky H. A. a.s.. Mladá Boleslav, ktorá spoločnosť predávala v tomto roku autobaterie H. prostredníctvom odporcu v IV. rade. V roku 2003 (18. 12. 2003) bol predaj autobaterií zastavený. Zápisom slovného spojenia ako ochrannej známky do registra ochranných známok nič nemení na postavení navrhovateľa ako prvotného užívateľa tohto slovného spojenia a právo navrhovateľa používať slovné spojenie H. sa však v konaní nepreukázal žiadnym spôsobom tretiu podmienku vzniku nekalej súťaže a to spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Rozpor s dobrými mravmi súťaže nemožno posudzovať z každého porušenia zásad čestného hospodárskeho styku ale len v porušení takým konaním, ktoré je spôsobilé privodiť ujmu, či už materiálnu alebo aj nemateriálnu buď iným súťažiteľom alebo aj spotrebiteľom. Bežný spotrebiteľ sa pri takto špecifickom výrobku akým je autobateria riadi pri výbere cenou, výrobcom a prípadne technickými parametrami, pokiaľ týmto je schopný porozumieť alebo ponechá výber na špecializovaných automobilových servisoch, a to väčšina spotrebiteľov. Iní súťažitelia v oblasti týkajúcej sa výroby, dovozu a predaja autobaterií poznajú tieto produkty a slovné alebo iné kombinované označenia nie sú pre rozpoznanie výrobkov rozhodujúce. Vzhľadom na špecifické možnosti použitia autobaterií sa tieto ani nemôžu líšiť vzhľadovo, rozmermi sú určené typom motorového vozidla, farba a slovné označenie na obale je pre tento druh určené typom motorového vozidla, farba a slovné označenie na obale je pre tento druh výrobku nepodstatnou náležitosťou.

Odvolačný súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej v zmysle ust. § 220 OSP v napadnutej časti týkajúcej sa odporcu v II. rade zmenil a návrh v tejto napadnutej časti zamietol.

Rozsudok odvolacieho súdu napadol dovolaním navrhovateľ a vytýkal odvolaciemu súdu, že k zmenenému právnomu názoru oproti záverom prvostupňového súdu nevykonal žiadne dokazovanie, čo sa pri zmene rozsudku vyžadovalo. Dovolací súd svojím rozsudkom z 29. septembra 2008 č. k. 1 Obdo V 105/2006 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V intenciách zrušujúceho dovolacieho rozsudku (ktorým je odvolací súd viazaný - § 243d ods. 1 OSP), doslovne uvádza: „Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol z dôvodu, že navrhovateľ v konaní nepreukázal tretiu podmienku vzniku nekalej súťaže, a to spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom.

Uviedol, že bežný spotrebiteľ a pri takto špecifickom výrobku, akým je autobatéria, riadi pri výbere cenou, výrobcom i prípadne technickými parametrami, pokiaľ týmto je schopný porozumieť, alebo ponechá výber na špecializovaných automobilových servisoch, a to väčšina spotrebiteľov.

Uvedený názor odvolacieho súdu nemožno považovať za správny ani vo všeobecnej rovine a nie je správny ani pokiaľ ide o konkrétny prípad. V tomto smere odvolací súd znenie ust. § 44 ods. 1 Obch. zák. vyložil nesprávne. Otázka možnosti privedenia ujmy iným sťažiteľom alebo spotrebiteľom nie je založená na tom, ako sa správa väčšina spotrebiteľov. Každý produkt, ktorý je predmetom trhovej ekonomiky, má svoje vlastné charakteristické vlastnosti, ktoré ovplyvňujú dopyt, resp. ovplyvňujú jeho predajnosť. Z hľadiska úspešnosti jeho predaja nie vždy je rozhodujúce, ako sa k tomuto produktu správa väčšina spotrebiteľov. Ak by aj skutočná väčšina spotrebiteľov (t.j. viac ako 50%) o daný produkt nemala záujem, nemožno v žiadnom prípade opomenúť minoritnú časť spotrebiteľov, tvoriacu menej ako 50%, pretože aj táto časť spotrebiteľov predstavuje významnú kúpnu silu a môže zabezpečiť prosperitu daného produktu. V danom prípade však odvolací súd nemal k dispozícii vlastné relevantné podklady na základe ktorých by mohol vyhodnotiť, ako vo vzťahu k autobatérii H. spotrebiteľia sa správajú. Predaj tohto výrobku súd prvého stupňa považoval za nekalosúťažné konanie v zmysle ust. § 47 písm. b/ Obch. zák., ako vyvolanie nebezpečenstva zámeny použitím osobitného označenia výrobku, v danom prípade úplne, ani čiastočne nezmeneného označenia výrobku navrhovateľa. Teda súd prvého stupňa na základe ním vykonaného dokazovania dospel na základe ním zisteného skutkového stavu k právnemu záveru, že v danom prípade zo strany odporcu II. ide o nekalosúťažné konanie. V zmysle ust. § 213 ods. 1 OSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 4. Avšak odvolací súd dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa sám neopakoval (ods. 2 § 213 OSP), dokazovanie nedoplnil (ods. 3 § 213 OSP) a odvolací súd nekonštatoval potrebu doplnenia dokazovania podľa ods. 4 § 213 OSP“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, OSP), na pojednávaní prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania rozhodnutia (§ 212 ods.1, § 214 ods. 1 OSP), v zrušujúcom rozsahu dovolacím súdom, súc viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 243d ods. 1 OSP) a dospel k skutkovému aj právnemu záveru, že odvolanie odporcu II. je právne dôvodné.

Dovolací súd v rozsudku sa nedotkol ani vecných (hmotnoprávných) dôvodov, pre ktoré odvolací súd v tejto časti rozsudok prvostupňového súdu zmenil. Odvolací súd nemá dôvod

k zmene pôvodného právneho názoru, pretože v tejto časti dovolací súd nijaký právny názor nevyсловil. Preto iba podrobnejšie rozvedie dôvody pre odôvodnenie svojho právneho záveru.

Nevedno z čoho vychádzal dovolací súd, keď vytýkal odvolaciemu súdu ako vadu tú skutočnosť, že právne posúdil vec odlišne ako prvostupňový súd napriek tomu, že nezopakoval dokazovanie skutkového stavu ako ho zistil a konštatoval prvostupňový súd v napadnutom rozsudku. Vo svojom prvom (dovolacím senátom zrušenom) rozsudku zo 17. mája 2006 (č. k. 2 Obo 302/2005) odvolací súd vychádzal z toho, že proti zistenému skutkovému stavu nemá námietky, preto dokazovanie nebolo treba opakovať ani doplňovať. Opakovať alebo doplňovať dokazovanie skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom je potrebné len vtedy, ak prvostupňový súd ho vykonal neúplne, nepresne, alebo o jeho správnosti odvolací súd pochybuje (§ 213 ods. 3 – 5 OSP). Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), ale nie je viazaný právnym posúdením zisteného skutkového stavu. Odvolací súd len z tohto dôvodu pôvodný napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmenil.

Nekalá súťaž - jej právne posúdenie je na strane 5 – 6 citovaného rozsudku a k tam uvedenému rozboru odvolací súd ešte dodáva, že nekalá súťaž a nároky z toho pre poškodeného plynúce úzko súvisia s právami vyplývajúcimi z ochranných známkok.

Stav známkových práv možno odvodzovať len od práv pôvodného majiteľa známky a to v rozsahu v akom na neho tieto práva prešli. Je nad rámec tohto konania rozoberať všetky aspekty súvisiace s tým, že tu bol spoločný štát ČSFR do 31. 12. 1992. Bol tu spoločný zákon o ochranných známkach (č. 174/1988 Zb.).

Citovaný zákon bol zrušený pre Českú republiku zákonom Parlamentu Českej republiky č. 137/1995 Sb., o ochranných známkach, z 21. júna 1995 a pre Slovenskú republiku bol zrušený zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach, zo 06. februára 1997 s účinnosťou od 01. marca 1997 (§ 47). Ide už o zákony dvoch samostatných republík, na ktorých sa vyžaduje, aby boli v súlade s „Parížskym dohovorom na ochranu priemyselného vlastníctva“ z 20. marca 1883, revidovanom v Bruseli 14. decembra 1900, vo Washingtone 2. júna 1911, v Haagu 06. novembra 1925, v Londýne 02. júna 1934, v Lisabone 31. októbra 1958 a v Stockholme 14. júla 1967.

K tomuto dohovoru pristúpila ČSFR a do nášho právneho poriadku bol zavedený vyhláškou ministra zahraničných vecí z 13. januára 1975 a uverejnený v Zbierke zákonov pod č. 64/1975 Zb. Ďalej tento dohovor ostal platný na území SR aj po osamostatnení s poukazom na oznámenie Ministerstva zahraničných vecí SR o modifikácii sukcesie Slovenskej republiky do mnohostranných medzinárodných zmlúv, publikované v Zbierke zákonov pod č. 53/1994 Z. z.

Na predmetnú vec sa teda vzťahuje zákon č. 55/1997 Z. z., ktorý rieši priamo, či nepriamo aj stav a práva vyplývajúce zo spoločnej normy v spoločnom štáte.

Vychádzajúc z toho, čo je medzi účastníkmi nesporné a tým nie je potrebné to dokazovať (§ 120 ods. 3 OSP), dokonca skutočnosti všeobecne známe (§ 121 OSP), odvolací súd poukazuje na konkrétne ustanovenia zákona o ochranných známkach, ktorých výklad a rozbor je nad rámec tohto konania. Možno len konštatovať, že z titulu práv ochrannej známky v tomto spore navrhovateľovi nijaké práva neplynú, pretože mu nevznikla ani nijaká ujma. Zabrániť tomu, aby výrobca autobaterií (A. a. s., Mladá Boleslav) distribuoval svoje výrobky rôznym predajcom (okrem iných aj odporcovi v IV. rade) a títo výrobky predávali ďalším záujemcom (okrem iných aj odporcom v II. a III. rade), navrhovateľ úspešne nijakou ochrannou známkou zabrániť nemôže, pretože tu nejde o nekalú súťaž.

Zástupca navrhovateľa na odvolacom pojednávaní uviedol, že voči tej časti rozsudku, v ktorej návrh bol voči odporcom v I., III. a IV. rade bol návrh zamietnutý sa neodvolal preto, že v čase vynesenia rozsudku už títo odporcovia autobaterie nepredávali a keďže pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 OSP), nebol dôvod na návrhu trvať. Ten istý dôvod je aj pokiaľ ide o odporcu v II. rade, keď navrhovateľ sám prisvedčil, že odporca v II. rade už tri roky uvedené autobaterie nepredáva, ale na návrhu aj odvolaní v čase rozhodovania trval.

Úspešnému odporcovi v II. rade voči navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania (§ 224 ods. 1, 2 v spojení s § 142 ods. 1 a § 243d ods. 1 OSP) preto mu táto náhrada bola priznaná. Výška trov tak ako bola vyčíslená v rozsudku zo 17. mája 2006 vo výške 13 862,-- Sk (460,13 EUR) je platná a mimo toho za ďalšie dva úkony právnej pomoci a to vyjadrenie k dovolaniu a účasť na odvolacom pojednávaní á 38,31 EUR a dvakrát režijný paušál á 4,98 EUR, spolu 546,71 EUR.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

